

καὶ ἔμπειροι νησιῶται ἐγένοντο πιστοὶ αὐτοῦ ὀπαδοὶ· ὁ λόρδος Βύρων ὠνόμασεν αὐτὸν ἄξιον τῶν καλλίστων χρόνων τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος· οἱ δὲ κόλακες τοῦ ἡσμένιζον θεοροῦντες αὐτὸν ὡς τὸν Ἕλληνα Οὐώσιγκτων. Ἴνα καταστῆ ὁμοῦς ὁ Μαυροκορδάτος ἐφάμιλλος τοῦ ἀνδρὸς αὐτοῦ παρὰ τῷ λαῷ ἐκείνῳ καὶ ἐν τῇ καταστάσει ἐκείνῃ τῶν πραγμάτων, ἔπρεπε νὰ κατέχη, πλὴν τῆς στρατιωτικῆς τοῦ Οὐώσιγκτων ἔμπειρίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἀρχικὴν φιλοδοξίαν, τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὴν πολεμικὴν εὐτυχίαν τοῦ Βολιβάρ, ὡς κατεῖχε τὴν ἀδιάπτωτον αὐτοῦ καρτερίαν καὶ τὴν πατριωτικὴν του αὐταπάρνησιν. Ἐπρεπε νὰ ἔχη, ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, οἷαν εὐτυχίαν εἶχεν ὁ Βολιβάρ ὡς πρὸς τὴν διαγωγὴν τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ὅπως κατορθώσῃ νὰ ἐπιβληθῆ, ὡς ἐκεῖνος, εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲν διὰ τῶν μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς σχέσεών του, εἰς ταύτην δὲ διὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπιβροῆς αὐτοῦ. Χωρὶς ὁμοῦς τῶν πλεονεκτημάτων τούτων καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν οὐχὶ περὶ ὄργανισμοῦ καὶ τάξεως ἀλλὰ περὶ πολέμου καὶ δυνάμεως προέκειτο ἐν Ἑλλάδι, παρέσυρεν αὐτὸν κατ' ἀναπόδραστον ἀνάγκην ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων εἰς τῶν δευτερογενιστῶν τὰς τάξεις, ὅπου ὅτε μὲν ταύτης ὅτε δ' ἐκείνης σύμμαχος τῆς μερίδος, σήμερον τούτους καὶ αὔριον τοὺς ἄλλους τῶν κοινῶν ὀλετήρας εἶχεν ἀντιπάλους καὶ πολεμίους.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

A. Σ. Β.

ΟΙ ΗΓΕΜΟΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

Μὲ ὄλον τὸν πρὸς τὴν βασιλικὴν μεγαλειότητα ὀφειλόμενον σεβασμὸν, θὰ εἴπωμέν τινα περὶ τοῦ μαγειρικοῦ γούστου τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος εἶνε εὐχαρὶς εἰς τὴν τράπεζαν, τρώγει ὀλίγον καὶ μετ' ἀπιστεῦτου ταχύτητος, προτιμᾷ δὲ τὸν μαῦρον ἄρτον τοῦ στρατιώτου.

Ὁ στρατάρχης Μὰκ Μζῶν εἶνε ὀλιγαρκῆς, διακριτικὸς, ποτὲ δὲν κάμνει παρατηρήσεις διὰ τὰ φαγητὰ, πίνει ὀλίγον, ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν τὰ ὀπωρικὰ.

Ἡ βασίλισσα Βικτωρία, ὀλιγαρκῆς, ἀγαπᾷ τὸ θόειον κρέας καὶ τὰ γλυκύσματα.

Ἄλέξανδρος ὁ Β' τρώγει καλὰ καὶ πίνει καλύτερα, ἀγαπᾷ τὸν καμπανίτην καὶ τὸν οἶνον τῆς Βουργουνδίας, τῷ ἀρέσκει πολὺ τὸ κυνήγιον.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας πίνει λαμπρὰ, ἀγαπᾷ τὸ κρέας, τὰ δίπυρα, εἶνε δὲ ἀπλοῦς καὶ ζωηρὸς εἰς τὴν τράπεζαν.

Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας εἶνε σύννους εἰς τὴν τράπεζαν, ἀγαπᾷ τὸ πρόβιον κρέας καὶ τὸ κυνήγιον (μεγάλων ζώων) τῷ ἀρέσκουν οἱ οὐγγρικοὶ οἶνοι καὶ ὁ βορδιγάλειος.

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ εἶνε φοβερὸς κυνηγὸς, ἀγαπᾷ διὰ τοῦτο τὸ κυνήγιον, τὰ πτηνὰ μάλιστα· κυνηγᾷ καὶ ἀγριοχοίρους, ἀλλὰ δὲν τοὺς τρώγει. Πίνει οἶνους τῆς Κῶτ δ' Ὁρ.

Ἡ Α. Ὁλλανδικὴ Μεγαλειότης εἶνε λίαν εὐθυμος. Κρεωφαγεῖ καὶ ἰχθυοφαγεῖ, τῷ ἀρέσκει μάλιστα ὁ σαλομὸς καὶ οἱ παλαιοὶ βουργουνδικοὶ οἶνοι. Ἡ οἶνοθήκη του εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τῆς Εὐρώπης.

Ὁ βασιλεὺς τῶν Βέλγων τρώγει ὀλίγον, ἰδίως δὲ πτηνὰ τοῦ κυνηγίου. Ἀγαπᾷ κατ' ἐξοχὴν τὰς νίχλας καὶ τοὺς παλαιούς βουργουνδικούς οἶνους.

Ὁ πρῶν βασιλεὺς τοῦ Ἀνοβέρου φασιανούς τῆς Βοημίας, ξυλόκοπτας τῆς Γαλλικίας, καπιουστὸν χοιρομήριον τῆς Στυρίας, οἶνους τοῦ Ῥήνου καὶ τοῦ Μωσέλλα.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτουγαλλίας τρώγει ὀλίγον, πίνει μετρίως, ἀγαπᾷ μᾶλλον τοὺς οἶνους τοῦ Ὀπόρτο, συνοδευομένους ὑπὸ ζαχαρικῶν.

Ἀλφόνσος ὁ ΙΒ' ὀρέγεται καὶ αὐτὸς τὸ μικρὸν κυνήγιον, τῷ ἀρέσκουν δὲ οἱ ἰσπανικοὶ οἶνοι, ὁ βορδιγάλειος καὶ τὰ τραγήματα.

Ὁ Ἀβδοῦλ Χαμιδ εἶνε ἰσχυρὸν στόμαχον, ἀγαπᾷ δὲ τὸ δρύζιον, τὰ ζαχαρικὰ, τὰ ὀπωρικὰ τῆς Ἀσίας καὶ τοὺς οἶνους τῆς Βουργουνδίας.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας εἶνε ἰχθυοφάγος, πίνει δὲ παλαιούς οἶνους τοῦ Ῥήνου καὶ βορδιγάλειον.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Βυρτεμβέργης καὶ τῆς Βαυαρίας καὶ ὁ δούξ τῆς Βάδης δὲν ἔχουσιν ἰδιαιτερον χαρακτηριστικόν. Ὁ ζῦθος κόπτει τὴν ὄρεξιν.

Ζητοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν αὐτῶν Μεγαλειότητων διὰ τὰς σημειώσεις ταύτας, αἵτινες τοῦλάχιστον δὲν εἶνε κίνδυνος νὰ διαταράξωσιν οὔτε τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, οὔτε . . . τὸν στόμαχόν των.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἀνθρωπον ἱκανὸν νὰ συντρίψῃ σκόληκα ἄνευ ἀνάγκης, κατ' οὐδένα τρόπον ἤθελον στέρξει νὰ συναριθμῶσιν μετὰ τῶν φίλων μου, ὅσον καὶ ἂν ἦνε κατὰ τὰ λοιπὰ ἄξιος ὑπολήψεως καὶ τιμῆς. Τὸ νὰ πατήσῃ τις ἐξ ἀπροσεξίας κοχλίαν ἔρποντα τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ ἀγροτικὸν μονοπάτιον, τοῦτο δὲν εἶνε βεβαίως ἐγκλημα· ἀλλ' ὁ ἔχων καρδίαν ἀνθρώπου, ἂν ἴδῃ ἐγκαίρως τὸν κοχλίαν καὶ δὲν ἦνε κηπουρὸς ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῶν λαχάνων του, θέλει ἀποστρέψει τὸ θῆμα ἵνα μὴ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τοῦ ταπεινοῦ ἐκείνου πλάσματος τὸ δῶρον τῆς ζωῆς ὅπερ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ὑψίστου. (William Couper).

* * * Πάντες παραπονοῦνται ἐπὶ ἐλλείψει μνήμης, οὐδεὶς δὲ ἐπὶ ἐλλείψει κρίσεως. (La Rochefoucauld).